

Släktet *Papaver*

Rågvallmo *Papaver dubium* finns på Öland i två underarter; vanlig rågvallmo *P. dubium* ssp. *dubium* och blodvallmo *P. dubium* ssp. *lecoqii*, den sistnämnda är ganska vanlig på vår ö. Du kan misstänka att du hittat en blodvallmo om du finner en vallmo med starkare behåring och mer finflikade blad än vanlig rågvallmo. Är kronbladen inte överlappande, har en ljus tegelröd färg och dessutom ett par av dem en svart fläck nära mitten kan du bli än mer misstänksam. Mjölksaften är gul och blir vid intorkning mörkröd (hos vanlig rågvallmo är den vit och blir mörkbrun vid intorkning).

OBS! Rågvallmo kan ibland angripas av en gallbildning vilket gör att kapseln sväller upp och liknar den hos kornvallmo *P. rhoeas*. Kornvallmo har blomskaft som är utspärrat håriga, hos rågvallmo är blomskaften tilltryckt håriga.

Spikvallmo *P. argemone* är vanlig på Öland på sandiga jordar och ruderatmark, kapseln är borsthårig.

De odlade arterna jättevallmo *P. pseudoorientale* och orientvallmo *P. orientale* är både noterade på Öland. Arterna kan förväxlas men orientvallmo saknar blad på stjälkens övre hälft, något som jättevallmo har. Blomknoppen hos orientvallmo är nickande, stödblads saknas under blomman (hos jättevallmo är blomknoppen upprätt och stödblads finns). Kapseln är konisk (hos jättevallmo är den äggformad).

Opievallmo *P. somniferum* är funnen vid några tillfällen på ruderatmark speciellt runt Ekerums golfbana.

Släktet *Alchemilla*

Öland har få kända arter av daggkåpor.

Sammetdagdkåpa *A. glaucescens* är den vanligaste som finns på alla slags torrängar. Arten är **hårig överallt** (stjälkar, bladskaft, blomskaft och bägare). Blad små och grågröna, bladbas utan öppning.

Glatt dagdkåpa *A. glabra* är tämligen allmän mest på västra/mellersta Öland. Den har sparsamt med liggande hår nertill på stjälken (ibland också på bladskaften), övriga delar av växten är kala. Blad ljusgröna, **gummiartade**. Bladbas med bred öppning.

Stjärndagdkåpa *A. acutiloba* är ojämnt spridd främst på västra/mellersta Öland. Den har utstående hår på stjälk och bladskaft, blomskaft och bägare är kala. Bladen är ljusgröna och har **triangulära lobber** med många tänder, bladbas med tydlig öppning.

Betesdagdkåpa *A. monticola* är ojämnt spridd på västra/mellersta och norra delen av Öland. Den har utstående hår på stjälk och bladskaft, blomskaft kala, bägare kan vara både kala eller håriga. Bladen är grågröna, loberna är rundade, bladbas med **smal öppning**.

Glansdagdkåpa *A. micans* är tämligen sällsynt på västra/mellersta Öland. Stjälk- och bladskaft har snett uppåtriktade hår. Blomskaft och bägare är kala. Bladen är **mörkt gröna, skimrande**, bladbas med bred öppning

Ängsdagdkåpa *A. subcrenata* är tämligen sällsynt på västra/mellersta Öland. Den har utstående hår på stjälk och bladskaft, blomskaft och bägare kala. Bladen är ljusgröna, bladbas nästan utan öppning (hopnående basallobber uppåtriktad ”**svanvingar**”).

Späddagdkåpa *A. filicaulis* var. *filicaulis* är tämligen sällsynt på västra/mellersta Öland. Den har rakt utstående hår på halva stjälken och bladskaft, blomskaft kala, bägare kala eller håriga. Basala delar av växten är **rödfärgade**. Blad blågröna, bladbas med bred öppning.

Släktet *Polygala*

Toppjungfrulin *P. comosa* är vanligt på Öland. Arten växer på örtrika torrbackar. Blomfärgen kan variera, vanligen är den rosa men kan vara både vit och blå. Bladen är smala, något

spetsiga och sitter ofta ensidigt vända längs stjälken. Vingarna (som omger kapseln) har få maskor.

Jungfrulin *P. vulgaris* är mer ovanlig på Öland. Den växer på något mer fuktig och kalkfattig mark än toppjungfrulin. Vanligen är blomfärgen mörkblå men den kan vara både rosa och vit. Blommorna är större än hos toppjungfrulin och bladen bredare. Vingarna har många nätmaskor.

Rosettjungfrulin *P. amarella* är vanlig på Öland. Blomfärgen är oftast ljusblå, ibland vit eller rosa. Kapseln är längre och bredare än vingarna och sticker därför ut. Den har en basal bladrossett.

Några gräs att spana efter

Gullhavre *Trisetum flavescens* blommor fint nu och är då lätt att identifiera och finna. Den gör skäl för namnet med sin guldgula vippa. Den uppträder i vägkanter, på slättermark och annan kulturskapad gräsmark.

Raklosta *Bromopsis erecta* är under spridning på Öland. Den växer ofta i vägkanter och är tuvad. Bladen är smala och småaxen stora med tydliga borst.

Vi har enstaka aktuella fynd av **brinklosta** *B. commutatus* och **renlosta** *B. arvensis*. Leta efter otypiska exemplar av luddlosta *B. hordeaceus* med kala småax så kanske du har funnit en sällsynt art.

Sloklosta *Ceratochloa sitchensis* är först funnen i Tomteby-området (Räpplinge socken) men har på sistone hittats i flera socknar. Det är en storväxt losta med starkt plattade småax.

Gulkavle *Alopecurus aequalis* är ovanlig på Öland men möjligen förbisedd. Under 2007 hittades arten i ett par bevattningsdammar. Den liknar kärrkavle *A. geniculatus* men har gulvita-oranga ståndarknappar. Småaxen har en knappt utskjutande borst (hos kärrkavle är borstet tydligt utskjutande).

Hårdsvingel *Festuca brevipila* och **sandsvingel** *F. polesica* kan ibland förväxlas.

Sandsvingel har strån med basalt pergamentartade, tvärt avhuggna slidor. De gröna-grågröna bladen är inte sträva. Hårdsvingel har också basala slidor men de är inte pergamentartade. Bladen är oftast blågröna och tydligt sträva. Hårdsvingel som inkommit i sen tid är under spridning på Öland.

Sengröe *Poa palustris* är endast noterad på mellersta delen av västra Öland i sumpskog och längs diken/dammar. Den liknar något kärrgröe *P. trivialis* men sengröe saknar nerver på ytteragnar vilket kärrgröe har.

Timotej *Phleum pratense* finns i två underarter; vanlig timotej *P. pratense* ssp. *pratense* och vildtimotej *P. pratense* ssp. *serotinum*. Tänk på att ta belägg! Ibland är underarterna svåra att skilja åt. Vanlig timotej kan ibland också ha knöliknande ansvällning av stråbasen något som vildtimotej också har. Axet hos vildtimotej är tunt och skärmfjällets borstudd <1 mm (hos vanlig timotej är skärmfjällets borstudd >1 mm och axet är tjockare).

Ängshaverrot *Tragopogon pratensis* finns i två underarter; vanlig ängshaverrot *T. pratensis* ssp. *pratensis* och småhaverrot *T. pratensis* ssp. *minor* som båda finns på Öland.

Ängshaverrot är endast utslagen tidigt på förmiddagen. Småhaverrot har holkfjäll som är 1,5-2 ggr så långa som de korta blommorna vilket gör att den lätt skiljs ut.